

[Mette Groes]

På Aalborg Universitetscenter har man fået besked på at spare 6,5 mill. kr. i 1986. Det betyder, at man bredt skal undervise 5 pct. flere studerende eller 250 flere uden flere lærere.

På de teknisk-naturvidenskabelige områder drejer det sig om 12 pct., godt 200 flere studerende, uden mere undervisning. Antallet af studerende pr. lærer bliver her ca. 20 pct. højere end landsgennemsnittet. Området snydes for de 12 fuldtidsstillinger, man skulle have haft blot for at holde den nuværende standard. Jeg forstår derfor ikke helt ministerens bemærkninger her i dag om, at vi ikke skal undlade at udbygge bæredygtige forskningsmiljøer f.eks. i tilknytning til civilingeniøruddannelsen ved AUC, men jeg tager det som et løfte om, at man vil rette op på det stillingsmæssige efterslæb, for ellers kan man nemlig ikke ret godt forske.

De samfundsvidenskabelige uddannelser skæres ned med i alt ca. 10 pct. Faget historie nedlægges, der afskediges 8-9 fuldtidsansatte lærere, og for de humanistiske uddannelsers vedkommende skæres optagelsestallet ned med 30 pct., og også lærertallet skæres ned. Enhver kan sige sig selv, at så kraftige besparelser er helt ødelæggende for et så lille universitetscenter som AUC. Hvad logikken i disse besparelser angår, er den meget svær at få øje på.

Ministeren ønsker at styrke de beskæftigelses gode fag, men dertil regnes jo netop normalt de teknisk-naturvidenskabelige fag. Med hensyn til historie forstår jeg slet ikke noget af det hele, for ingen har vel talt så varmt for netop dette fags muligheder og værdier i det moderne samfund som netop undervisningsministeren. Hør f.eks., hvad han siger i Politiken den 12. oktober 1984:

»I et samfund, der har så travlt med at forandre sig som vort, er det netop vigtigt at styrke de fag, hvis budskab rækker ud over samtiden. Man må bekæmpe den åndelige analfabetisme gennem styrkelse af fagene dansk og historie.«

Har ministeren ændret opfattelse af historiefagets værdi, eller er han uvidende om, at det indgår som et tværfagligt element i samtlige økonomiske og erhvervsøkonomiske studier ved centret? Ved han ikke, at lokalhistorien er blomstret op i Nordjylland takket været AUC-historikerne? Har han ikke hørt om de vellykkede udstillinger, der er arran-

geret i samarbejde med Ålborg bymuseum, f.eks. »Kvinder i byen«? Er han ikke klar over, at man gennem modernisering af studiet med kvindestudieår og voksenuddannelsesår giver kandidaterne en mulighed for beskæftigelse i præcis det område, hvor der er chance for at få noget at bestille, undervisning af arbejdsløse og fritidsundervisning?

Det ville være stor synd at ødelægge et godt og dygtigt lille studieområde for at spare 2 fuldtidsstillinger og forhindre 15 kandidater om året i at blive færdige. Studiet er i sjældnen grad moderne, i kontakt med virkeligheden og egnet til både at inspirere egnen med præcis de værdier, som undervisningsministeren brænder for, og at skaffe kandidaterne arbejde. Det skal simpelt hen bevares, for som ministeren selv har sagt det i en kronik i Politiken den 30. november 1982: »At gå uden om den historiske dimension er som at skære hovedet af.«

Jytte Hilden (S):

Denne debat ligner mange andre med undervisningsminister Bertel Haarder. Der er noget, han ikke kan lide, og han bruger enhver tænkelig lejlighed til at fortælle om det, han ikke kan lide. Han kan ikke lide 1968ere, og en god del af dem er ansat på universiteterne for øjeblikket. Han kan heller ikke lide kvinder, så kvindeforskningen får et lille æselspark under henvisning til noget med cigarkasser. Og fremfor alt kan han ikke lide institutioner, så de skal trimmes.

I dag har ministeren dog indrømmet på en eller anden måde, at der skal lidt tid til forhandling. Det burde set fra vores synspunkt være en selvfølge.

Jeg kunne give ministeren et lille råd: hvad med at rose lidt? Hvad med at prøve sig frem med den model, der hedder: giv folk blomster? I Århus har man f.eks. selv fundet ud af et samarbejde mellem universitetet og erhvervslivet, nemlig etableringen af nogle Scienceparkprojekter, og i København arbejdes der med det samme. Jeg er helt sikker på, at disse mennesker ville være blevet glade for at høre en lille munter bemærkning fra ministeren om dette. På Ålborg universitetscenter og på sydjysk universitetscenter har man et meget tæt lokalt samarbejde i lokalsamfundene. Hvorfor hører vi ikke no-